

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 37/05
10.03.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Трајана Мађара и Споменке Зарић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против противника предлагача ББ, ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Окружног суда у Сремској Митровици Р. 38/04 од 18.1.2005. године, у седници већа од 10.3.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и ПОТВРЂУЈЕ решење Окружног суда у Сремској Митровици Р. 38/04 од 18.1.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Сремској Митровици Р. 38/04 од 18.1.2005. године, одбачен је предлог предлагача.

Против тог решења предлагач је благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу чл. 365. и 381. раније важећег ЗПП-а, који се на основу члана 491. став 1. ЗПП-а ("Службени гласник РС", 125/04), примењује у случају када је пре његовог ступања на снагу донета првостепена пресуда или решење којим се поступак пред тим судом окончава, и нашао да је жалба предлагача неоснована.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба поступка из члана 354. став 2. ЗПП-а на које Врховни суд као другостепени пази по службеној дужности.

Према стању у списима предлагач је поднела суду предлог за доношење решења о непризнавању стране судске одлуке, односно решења о наслеђивању Општинског суда у Осијеку бр. О. 115/04 од 2.4.2004. године, које је истог дана постало правоснажно.

С обзиром на наведено, правилно је нижестепеним решењем овакав предлог предлагача одбачен услед недостатка правног интереса.

Наиме, према члану 86. став 1. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, страна судска одлука изједначаје се са одлуком домаћег суда и производи правно дејство у нашој земљи само ако је призна домаћи суд. Међутим, решење Општинског суда у Осијеку О. 115/04 од 2.4.2004. године није признато од стране домаћег суда, па стога не производи правно дејство у државној заједници Србија и Црна Гора, у смислу наведеног члана 86. став 1. Закона о решавању сукоба закона са других земаља. С обзиром на наведено, предлагач нема правни интерес за доношење одлуке о непризнавању наведеног решења.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 368. и 381. ЗПП-а.

Председник већа,

судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка,

љм